

РЕШЕНИЕ

№ 42042

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10353** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от В. Р. в качеството ѝ на процесуален представител на Председателя на Комисията за противодействие на корупцията /КПК/ срещу Решение № 2882/28.07.2025г. по НАХД № 6144/2025г. по описа на СРС, с което е отменено НП № КПК-НП-17/17.01.2025г. на Председателя на КПК, с което на В. А. А. е наложено административно наказание от 1600 лева за нарушение на чл. 52, ал.1, т.2 вр. сл. 49, ал.1, т.2 от ЗПК, на основание чл. 115, ал.2 от ЗПК.

С жалбата се сочи, че в хода на производството са спазени всички административни правила, актовете са издадени от компетентни лица и правилно е приложен материалният закон, като е ангажирана отговорността на лицето. Намира решението за издадено в противоречие с материалния закон. Счита, че решаващият орган не е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието като нарушение на чл. 52, ал.1, т.2 връзка с чл. 49, ал.1, т.2 от ЗПК, както и при определяне на наказанието по чл. 115, ал.2 от с.з. не споделя възприетото от СРС за допуснати съществени нарушения в процедурата поради изменението на категорията по чл. 6 от Закона.

Моли решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което НП да бъде потвърдено.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк Р. с редовно пълномощно, която поддържа жалбата на заявените основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът В. А. се явява лично и оспорва жалбата като моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на жалбата.

Настоящият състав на АССГ намира жалбата за допустима, а по съществуото ѝ установи следното:

СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

С наказателно постановление (НП) № КПК-НП-17 от 17.01.2025 година председателят на Комисията за противодействие на корупцията е наложил на В. А. административно наказание „глоба“ в размер на 1600 /хиляда и шестстотин/ лева на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/ за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Съдът установил, че визираното за нарушител лице В. А., за периода от 18.07.2023г. до 23.02.2024г. е участвала в Съвета на Директорите на „Индуриален и лоистичен парк Баргас“ АД . Същата, съобразно представената декларация е независим член на С. на директорите на публичното предприятие.

На 04.07.2024г. в Дирекция „Публичен регистър“ на КПК е осъществена проверка на получинет и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, задължени да декларират такива обстоятелства по чл. 52 от ЗПК. Установено е, че А. е член на Съвета на директорите, но не е подала декларация за 2023г. във връзка със заеманата длъжност в управителния орган на публичното предприятие. Изготвено е уведомително писмо и покана за явяване в КПК , като същата е заявила желание актът за нарушение да бъде съставен в нейно отсъствие.

На 06.08.2024г. е съставен АУАН №КПК-АУАН-ПР-207/06.08.2024г. от главен инспектор В. З., с който е повдигнато обвинение срещу В. А., че в качеството си на член на директорите на публично предприятие не е подала годишна декларация по чл. 52 от ЗПК. Нарушението е квалифицирано по чл. 52, ал.1, т.2 във връзка с чл. 49, ал.1, т.2 от ЗПК.

Актът е връчен на лицето на 18.11.2024г., като срещу него е входирано възражение в законния срок.

Издадено е НП № КПК-НП-17 от 17.01.2025г. на Председателя на КПК, с което на лицето е наложено наказание „глоба“ от 1600 лева на основание чл. 115, ал.1 от ЗПК за нарушение на чл. 52, ал.1, т.2 във връзка с чл. 49, ал.1, т.2 от ЗПК.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът извел:

Съдът приел, че актовете са съставени от комтенетни длъжностни лица и при липса на съществени нарушения на процедурата. Приел обаче за недопустим подхода, приложен от органа за изменение на повзигнатото обвинение чрез въвеждане на изменение на фактите, очелтаващи особеното качество на лицето, което се обвинява. Намира, че с така процедираното изменение органът е предприел отстъпление от заложената в АУАН констатация за принадлежност на жалбоподателя към лимитативно очертания кръг от лица по чл. 6, ал.1, т. 50 от ЗПК. Наказващият орган е причислил лицето към друга група лица – тези по чл. 6, ал.1, т. 51 от ЗПК , които се явяват задължени на самостоятелно основание. Последното е възприето като съществено нарушение на процедурата.

Съдът приел и наличие на нарушение на материалния закон. Съдът установил, че В. А. няма качеството на лице, заемащо публична длъжност, тъй като изброените в нормата на чл. 6, ал.1, т. 51 от ЗПК лица / изменена в НП/ не включват членовете на управителните тела на публични предприятия в цялост, а само представителите на държавата в тях. Лицето е вписано като независим член, поради което за него не възниква задължение за деклариране, респ

неизпълнението му не води до нарушение.

Настоящият състав на АССГ намира решението за валидно, допустимо и правилно.

Съдът е изложил подробни и аргументирани мотиви, които не следва да бъдат преповтаряни.

Не е спорна фактичката обстановка по казуса, вкл. не се оспорва и от касатора.

Спорът се свежда до приложението на материалния закон от страна на органа чрез привличането към обвинение на лица, които са членове на управителните органи на публични предприятия, но независими такива, а не представители на Държавата.

Настоящият състав на съда напълно споделя изложените от първостепенния съд мотиви, като намира за недопустимо разширяването на кръга лица, на които да бъде вменено задължение за деклариране на имущество, неизпълнението на което да се третира като нарушение. Кръгът лица е лимитативно изброен и следва да бъде съобразяван от органа. Нещо повече, касае се обвинително производство, поради което всякакво разширително тълкуване е недопустимо. Не на последно място, качеството на лицето, което ще го направи задължено за изпълнение на дадено задължение, е сред елементите на фактическия състав на самото нарушение, поради което подлежи на установяване и доказване от органа. Същият не само че не е сторил това, но явно счита, че недопустимо следва да третира всички лица – членове на управителните тела на публични предприятия за задължени по ЗПК, което не съответства на волята на законодателя.

За пълнота, съдът споделя и мотивите на органа за недопустимо изменение на обвинението на фаза издаване на НП по отношение на въпрос, който е сред основните съставомерни елементи на нарушението.

По изложените съображения, решението се явява правилно и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.1 пр.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2882/28.07.2025г. по НАХД № 6144/2025г. по описа на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ